

querelam illam justo examine libratam coram praefato papa Nicolae in communi concilio fuisse definitam. Hoc audito praefatus cardinalis Stephanus, recitatis prius episcoporum epistolis, respondit non esse conveniens, nec omnino licere, quod Romanus pontifex semel juste definierat, a quoquam alio rursus aliter discuti. Hoc solummodo illis reliquum esse ut, si verbis monachi et litteris episcoporum astipulationem praefertibus credere detrectarent, ipsi praedictos adirent episcopos, et utrum ita esset rei veritas eorum viva voce per semetipsos usque ad sequentem B. Petri festivitatem, quae III Kalendas Julii celebratur, per semetipsos plenius addiscerent :

A et si ita esse ut eorum epistolae protestabantur agnoscerent, ulterius monachos Vindocini de hac re nullatenus praesumerent inquietare : sin autem, Romam sequenti anno ad tractandum in concilio querelae istius iudicium utrique pergerent. Hanc sententiam raticabilitate justaeque prolatae tam episcopi quam abbates, alique ecclesiastici ordinis qui adfuere viri religiosi, quorum subscripta sunt nomina testati sunt. Goscelinus Burdegalensis archiepiscopus, Goderannus Sanctonensis, Guillelmus Engolimensis, Isembertus Pictavensis, Ragomundus Valatensis, Quiriacus Nannetensis, Mengisus Venesensis, Iterius Lemovicensis, Guillelmus Agenensis.

ANNO DOMINI MLXXXIX.

LEO ATINENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(Apud UZZELL, *Italia sacra*, t. VI, col. 426.)

LEO, summæ eruditionis et divinarum scientiarum egregius vir, Atinensis Ecclesiae episcopus ordinatus est ab Adenulpho, Capuano archiepiscopo, anno 1044. Exiit ann. 28, defunctusque est anno 1072. *Hujus tempore*, inquit sæpe Chronica Atinensis, *constructa est ecclesia S. Mariæ in templo Saturni; hujus etiam tempore inventum est corpus Christi martyris Marci, quod latuerat in episcopio Atinensi sub altare minore, quod postea dedicavit in honorem S. Bartholomæi juxta corpora SS. Nicandri et Marciani. Annus Christi erat 1046, Kal. Augusti, quando Leo sancti martyris exuvias sacras invenit ac transtulit, cujus historiam ipsemet egregius praesul scripsit, cujus exemplar ex ms. codice litteris Longobardis conscripto bibliothecæ Casinensis infra habes. Plura scripsisse Leonem ingenii sui documenta referunt, quæ pauca supersunt. Exstant sermones aliqui in D. Marci martyris praedecessoris sui apud me ms. Quos ne sicut cætera voret vetustas, hic exscribere non pigebit ad laudem tanti martyris asserendam, in cujus etiam laudem Petrus diaconus Casinensis aliquot sermones coëcinnavit; nec adhuc, quod sciam excusi sunt, latentque in celebri Casinensi bibliotheca.*

INVENTIO SIVE TRANSLATIO

CORPORIS BEATISSIMI MARCI MARTYRIS ET PONTIFICIS,

EDITA

A DOMNO LEONE EPISCOPO ATINENSI.

Fratres charissimi, humiliter postulemus gratiam Spiritus sancti, quo, ejus repleti dulcedine, de beatissimi Marci corporis inventionem non incongrue reddamus sermonem.

Beatissimus igitur Marcus, Domitiano Cæsare imperante, Atinensis fuit antistes, sub cujus temporibus, Maximo jubente proconsule, clavis capite duris fluxus, demum gladii ictu eervice percussus, martyrii est palmam gloriose adeptus, atque in memo-

rata civitatis confinio feliciter est tumulatus. Christiani vero qui tunc temporis aderant, magno studio in ejus honorem construxerunt basilicam, quæ longo post tempore, ut ejus antiqua moenia monstrant, a pravis hominibus devastata et ad solum est redacta. Multo itaque tempore sic permanente, coeperunt ibi rustici suas bestias, equos et asinos nocturno tempore collocare; sed omnipotens Dominus Marci sui dilecti famuli injuriam mirabiliter